Archaeologia (2006) : 89 - 94

පල්ලව ආභාසය ලැබූ පැරණි සිංහල පිල්ලම්

දම්මි බණ්ඩාර
පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව කැලණිය
e-mail: dammi@kln.ac.lk

හැඳින්වීම

ක්‍රි.ව. 6 - 7 සියවස්වල අක්ෂර දෙස විමසිලිමත්ව බැලීමේ දී එම අක්ෂරවලට පල්ලව ග්‍රන්ථාක්ෂරවල ආභාසය යම් පමණකින් ලැබී ඇති බව පැහැදිලිව ම දැකිය හැකි ය. අටවන සියවසේ දී බ්‍රාහ්මී අක්ෂරවල ආකෘතිය සම්පූර්ණයෙන් ම වෙනසකට භාජනය වෙයි. සිංහල අක්ෂරවල මූලික ස්වරූපය ප්‍රත්‍යක්ෂ යුගයෙන් ආරම්භ වන අතර අක්ෂර පරිණාමය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරන උගතුන් එය අක්ෂර පරිණාමයේ විප්ලවීය යුග වර්ගයන් ලෙස නම් කර ඇත. මෙහි දී අලුතින් අක්ෂර සිංහල භාෂාවට එක් වීම සහ සිලු අක්ෂර සංවර්ධනය යන කරුණු දෙකම සිදු විය. අක්ෂර පරිණාමය සඳහා මේ යුගයේ ලංකාව කෙරෙහි ඇති වූ මහායාන බලපෑම මූලික වූ බව පැහැදිලි වෙයි. සූවච්චෙලි, සිරියාය, ඉඳිකටුසෑය වැනි ලේඛනවල සංස්කෘත භාෂාවෙන් ලිවීමේ දී සිංහල අක්ෂර මාලාවේ නොවූ අකුරු රාශියක අවශ්‍යතාව පෙනීයාම පැහැදිලි කරුණකි. එහෙයින් ලේඛකයෝ තම අවශ්‍යතා සම්පූර්ණ කර ගැනීම සඳහා පල්ලව ග්‍රන්ථාක්ෂරවල උපකාරය ලබා ගැනීමට උත්සුක වී ඇත.

පල්ලව ග්‍රන්ථාක්ෂර කලදෑ 8 වන සියවසේ සිට 12 සියවස දක්වා වූ කාලය තුළ දී පිල්ලම් අක්ෂරවලට සාපේක්ෂව වර්ධනීය තත්ත්වයකට පත් වූ අතර ම අලුතින් පිල්ලම් නිර්මාණය වීමක් ද දැකිය හැකි ය. මේවා ඇතැම් විට එයින් වෙන් කොට ද භාවිත කළ බව පෙනේ (කුමාර 1990, 59)

භාවිත කරන ලද පිල්ලම්

හල් කිරීම

සිංහල භාෂාවේ හල් කිරීමෙහි සංකේතය මුල්වරට හමුවන්නේ අටවන සියවසේ දී බව උගතුන්ගේ මතයයි (ගුණසේකර 1996, 163). පල්ලව ග්‍රන්ථාක්ෂර ඇසුරින් සිංහල ශිල්පීන් විසින් යොදා ගැනුනක් සේ සැලකෙන හල් කිරීමෙහි සංකේතය ආකාර කිහිපයකට යොදා ඇත.

1. අක්ෂරය මුදුනෙන් ඇල වූ ඉරක් යෙදීම.
2. ය, ල වැනි අකුරුවල ප්‍රධාන රේඛාව ම දකුණුපස ඉහළට දීර්ඝ කිරීම.
3. අක්ෂරය මුදුනෙන් හරස් අතට කෙටි ඉරක් යෙදීම.

ඇලපිල්ල

ඇලපිල්ල අක්ෂරයේ දකුණු පසින්, අක්ෂරයෙන් වෙන්ව ක්‍රම කිහිපයකට යොදා ඇත

1. වර්තමාන ඇලපිල්ලට සමාන ආකාරයෙන් දක්වා ඇත.
   (Wickramasingha 1912, Pl.8)
2. වියලුල්පත ටැම්ලිපියෙහි මෙම සංකේතය අක්ෂරය මුදුනින් දක්වා ඇත.
3. අක්ෂරයට පහළින් වමට වූ වක්‍ර රේඛාවක් ලෙස යෙදීම.

ඇදපිල්ල

ඇ අක්ෂරය සිංහල භාෂාවට එක්වීමත් සමඟ ම ඇ ස්වරය විශේෂණයකට ආදේශ කිරීම සඳහා සංකේතයක් නිර්මාණය විය. එය ඇදපිල්ල ලෙස හැඳින්වේ. මෙය අක්ෂරයෙන් වෙන් ව දකුණුපසින් යොදා ඇති අතර ඇලපිල්ලෙන් සුළු වෙනසක් දැකිය හැකි විය. ඇදපිල්ලෙහි පාදය දකුණට විවර වී තිබීම මෙහි වෙනසයි. ඇදපිල්ල ක්‍රම කිහිපයකට අක්ෂරවලට යොදා ගෙන ඇත.

1. අක්ෂරයට ඉහළින් ඉහළට විවෘත්ත වූ වක්‍ර රේඛාවක් ලෙස යෙදීම
2. දකුණට විවර වූ කෙටි වක්‍ර රේඛාවක් අක්ෂරයට පිටුපසින් වෙනම යෙදීම.

දීර්ඝ ඇදපිල්ල

දීර්ඝ අක්ෂර බහුලව භාවිත වූ නිසා මෙම යුගයේ දීර්ඝ ඇදපිල්ල ද නිර්මාණය කරගෙන තිබේ. දකුණට විවර වූ කෙටි වක්‍ර රේඛා දෙකක් ආකාරයට පිටුපසින් යෙදීමෙන් මෙම සංකේතය නිර්මාණය කරගෙන ඇත.
(Paranavitana 1933, pl.13)

ඉස්පිල්ල

බ්‍රාහ්මී යුගයට සාපේක්ෂව ඉස්පිල්ලෙහි වර්ධනයක් දැකිය හැකිය. එය අක්ෂරයට ක්‍රම කිහිපයකට ආරෝපණය කර තිබේ.

1. අක්ෂරයෙහි දකුණු අතට යෙදීම. (Wickramasingha 1912, Pl.22). බහුලව භාවිත වූයේ මෙම ක්‍රමයයි.

2. වමට පිටුපසට ඉස්පිල්ල යෙදීම. (Wickramasingha 1912, Pl.18).

3. ව්‍යඤ්ජනාක්ෂරය ම දීර්ඝ කර ඉස්පිල්ල ලෙස යෙදීම. (Paranavitana 1933, pl.16).

4. අක්ෂරයේ දකුණුපසින් ඉහළට ගිය රේඛාව දකුණට වක්‍රාකාර කිරීමෙන් යෙදූ ඉස්පිල්ල. , .

දීර්ඝ ඉස්පිල්ල

මෙම සංකේතය නිර්මාණය කර ගෙන ඇත්තේ ඉස්පිල්ල ම සුළු වෙනසකට බඳුන් කිරීමෙනි. ක්‍රම දෙකකින් අක්ෂරයට එක් කර ඇත.

1. ඉස්පිල්ලට එක් කරන ලද ගැටය දකුණුපසට එක් කිරීම. (Paranavitana 1933, pl.31).

2. එසේ ම ඉස්පිල්ලට එක්කරන ලද ගැටය වාමාවර්තව යොදාගත් අවස්ථාද දැකිය හැකිය. , .

පාපිල්ල

පාපිල්ල ඇම විටම අක්ෂරයෙහි පහළට යොදා ඇත. එය ක්‍රම කිහිපයකට අක්ෂරවලට යොදා තිබේ.

1. අක්ෂරයට පහළින් පාපිල්ල වක්‍රාකාරව යොදා ගැනීම. (Wickramasingha 1912, Pl.18).

2. මුල බ්‍රාහ්මී ළ අක්ෂරය අනෙක් අතට හැරවූ විට ලැබෙන සංකේතයට සමාන ආකාරයක් ද දැකිය හැකිය (Wickramasingha 1912, Pl.18).

මෙම ක්‍රමවලට අමතරව අක්ෂරයට සම්බන්ධ වූ දකුණට විවර වූ අර්ධ වෘත්තයක් අක්ෂරයෙහි පහළින් යෙදීම. , ව්‍යඤ්ජනාක්ෂරයට පහළින් වයය අසම්බන්ධිත ලම්බාකාර රේඛා දෙකක් යෙදීම. අර්ධ වෘත්තාකාර ද්විත්ව රේඛාවක් ලෙස යෙදීම යන ක්‍රමයන්ට ද පාපිල්ල යෙදී ඇත.

දීර්ඝ පාපිල්ල

ක්‍රම දෙකකින් දීර්ඝ පාපිල්ල අක්ෂරයන්ට ආරෝපණය කර ඇත.

1. අක්ෂරයෙහි කෙළවරින් ඉහළට විවර වූ පාපිල්ලට තවත් කෙටි වක්‍ර රේඛාවක් සම්බන්ධ කිරීම.

2. කෙළවරින් පහළට දීර්ඝ වූ පාපිල්ලෙහි දකුණු පසින් තවත් සිරස් රේඛාවක් යෙදීම.

කොම්බුව

මෙම යුගයේ කොම්බුව ද ක්‍රම දෙකකට අක්ෂරවලට යොදා ගැනීමක් දැකිය හැකිය.

1. අක්ෂරයට ඉදිරියෙන් දකුණට විවර වූ කවයක් ලෙස දක්වා ඇත. (Wickramasingha, 1912, Pl.18.

2. එසේම මෙම කවයට පහළින් ගැටයක් එකතු කොට වර්තමාන කොම්බුවට සමාන සංකේතයක් ද භාවිත කොට ඇත. (Wickramasingha, 1912, Pl.18).

කොම්බු දෙක

අක්ෂරයට ඉදිරියෙන් යෙදූ රේඛා දෙකක් මගින් කොම්බු දෙක (ෛ) සංකේතවත් කර ඇත. . කසාගරාරාමි සංස්කෘත ලිපියේ මෙන් ම සීගිරි ගීවල ද මෙම සංකේතය භාවිත කර ඇති ආකාරයක් දැකිය හැකි ය.

කොම්බුව හා ඇලපිල්ල

පෙර යුගයන්හි මෙන් ම ස්වරය දැක්වීම සඳහා ස්වාධීන සංකේතයක් නිර්මාණය කර ගෙන කොම්බුණි. අක්ෂර පරිණාමීය ගමනෙහි මෙතෙක් සිදු වී ඇති පරිදි ඒ සඳහා ආ ස්වරය දැක්වීමට යෙදූ ඇලපිල්ල අක්ෂරය අගටත් ඒ ස්වරය දැක්වීමට යෙදූ කොම්බුව අක්ෂරයේ මුලටත් යොදා ගැනීමක් දැකිය හැකි ය. .
(Paranavitana 1966, pl.1)

රතාරාංශය

අක්ෂරයට යටින් ඉහළට විවර වූ දකුණුපසට විහිදෙන කෙටි රේඛාවකින් රතාරාංශය සංකේතවත් කර ඇත (Paranavitana 1966, pl.4).

නිගමනය

ශ්‍රී ලංකාවට බුදු සමයේ සම්ප්‍රාප්තිය ශිලාලිපිවල වර්ධනීය අවස්ථාවක් පිළිබිඹු කරයි. දිවයින පුරා භික්ෂූන් වහන්සේලාට ලෙන් සැකසීමේ දී එම ලෙන්වලට පහළින් ලෙන් පිදූ පුද්ගලයන්ගේ නාම, තනතුරු ආදිය සටහන් කිරීම සඳහා ශිලාලිපි කෙටීම එයට හේතු විය. මෙම ලිපි නිර්මාණය කිරීමේ දී වචන අර්ථ ගැන්වීම සඳහා පිල්ලම් භාවිතය අත්‍යවශ්‍ය කාරණයක් වූ හෙයින් පිල්ලම් ද නිර්මාණය කරගෙන ඇත. උච්චාරණ රීතිය අනුගමනය කර මුලින් ලියන ලද අක්ෂරය මුලින් කියවෙන ආකාරයට බොහෝ විට පිල්ලම් නිර්මාණය කරගෙන තිබුණි. නමුත් ඇතැම් අවස්ථාවල මෙම රීතිය වෙනස් වේ. 'ඒ' ස්වරය ව්‍යඤ්ජනාරූඪ කිරීමේදී කුමිය උදාහරණ ලෙස දැක්විය හැකිය. එයින් මුලින් කියවෙන අකුර අගට යොදා ඒ ස්වරය දක්වන සංකේතය මුලට යොදා ගෙන ඇත. අනෙකුත් සියලු ම පිල්ලම් අක්ෂර පුරා සුළු වෙනස්වීම්වලට ලක් කිරීමෙන් නිර්මාණය කරගෙන ඇති අතර ඒවා ක්‍රමයෙන් සරල ආකාරයෙන් සටහන් කර ඇත.

මුලින් ඉතා සරල ආකාරයට නිර්මාණය කර ගන්නා ලද පිල්ලම්, අක්ෂර වර්ධනයට සාපේක්ෂව වර්ධනය විය. පල්ලව ග්‍රන්ථාක්ෂරවල ආභාසය ලබා වර්ධනය වූ 8-12 සියවස්වල අක්ෂරවලට යෙදූ ඇතැම් පිල්ලම් අලුතින් නිර්මාණය කර ගත් අතර එතෙක් භාවිතයේ පැවති පිල්ලම් වර්ධනය කර ගැනීමක් දැකිය හැකි ය. මෙම යුගයෙහි දීර්ඝ පිල්ලම් රාශියක් සිංහල අක්ෂර මාලාවට ඇතුළත්වන අතර රතාරාංශය සහ ඇදපිල්ල නමින් වශයෙන් එක්වන පිල්ලම් වේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

අමරවංශ හිමි, කොත්මලේ 1969 ලක්දිව ලෙන්ලිපි, ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ

[illegible] 1980 [illegible], කොළඹ.

[illegible] 1996 *සිංහල අක්ෂර සම්භවය සහ එහි විකාශනය*, චතුර මුද්‍රණාලය, වැල්ලම්පිටිය.

Paranavitana, S 1933 *Epigraphia Zeylanica*, Vol.iii, Oxford University Press, London.

Paranavitana, S 1943 *Epigraphia Zeylanica*, Vol.iv, Oxford University Press, London.

Paranavitana, S 1956 *Sigiri Graffity*, 2 Vols , Oxford University Press, London.

Paranavitana, S and C. E Godakumbura 1966 *Epigraphia Zeylanica*, Vol.v, Government Press, Ceylon.

[illegible] 1957 [illegible] II, [illegible], කොළඹ.

Wikramasingha, D. M. Z 1912 *Epigraphia Zeylanica*, Vol.i, Government of Ceylon.